

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'—ΕΤΟΣ Α'—ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1894.—ΑΡΙΘ. 1.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν τῷ Ἑσωτερικῷ ἔτησίᾳ δρ. 5—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἔτησίᾳ φρ. χρ. 7.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ὀδὸς Πολυκλείτου Ἀριθ. 12. (Παρὰ τῇ νέᾳ ἀγορᾷ).

ΔΩΡΕΑ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

- 1ον). Ὅσα ἐπισκεπτήρια ἐξοδεύει κατ' ἔτος ἕκαστος συνδρομητὴς θὰ ἐκτυπῶνται παρ' ἡμῶν δωρεάν.
- 2ον). Θὰ λαμβάνῃ δωρεάν ἡμερολόγιον ἐκάστου ἔτους.
- 3ον). Ἐκαστος συνδρομητὴς θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίσῃ δωρεάν μίαν εἰδοποίησιν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματός του, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.
- 4ον). Εἴκοσι λαχεῖα τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνδρομητῶν, καὶ εὐνοῦσης τῆς τύχης τὸ κέρδος θὰ διανέμηται ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς. Οἱ ἀριθμοὶ δὲ τῶν ἀγορασθέντων λαχείων θὰ δημοσιεύωνται προηγουμένως.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ε. Π. ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ

1894

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Έτος Α΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1894.

Ἀριθ. 1.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν μὴ κ. κ. συνδρομητῶν, λάβωσι, τὸ πρῶτον φύλλον νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὸ ἐὰν δὲν θέλωσι νὰ μείνωσι συνδρομηταί. Ἐν ἐναντία περιπτώσει θεωρηθήσονται ὡς τοιοῦτοι.

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ τυπώσωσιν ἐπισκεπτήρια ἢ εἰδοποιήσεις, ἐὰν ἔχωσι τοιαύτας, νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ ἡμέτερον Γραφεῖον.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κ. κ. Συνδρομηταὶ ὡς καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, παρακαλοῦνται ὅπως ἀποστείλωσι καθαρογεγραμμένα τὰ ὀνόματά των διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἐπισκεπτηρίων.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

«Δεῖ ἐργάζεσθαι»

Διὰ τῆς ἐργασίας πρὸ πάντων μορφοῦται ὁ ἐν τῇ πράξει χαρακτῆρ τοῦ ἀνθρώπου. Αὕτη γεννᾷ καὶ διευθύνει τὴν ὑπακοήν, τὴν ἐγκράτειαν, τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἐπιμονήν. Αὕτη δίδει εἰς τὸν ἀνθρώπον ἐπιδεξιότητα καὶ εὐχέρειαν περὶ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματός του. Διὰ τῆς ἐργασίας τέλος ἀποκτᾷ τις ἐπιτηδειότητα καὶ οὐξύτητα, δύο ἀρετὰς ἀπαραιτήτους πρὸς διεξαγωγὴν τῶν τοῦ βίου ἔργων.

Ἡ ἐργασία εἶνε ὁ νόμος τῆς ἡμετέρας ὑπάρξεως, ἡ ἀρχὴ ἢ ὠθοῦσα πρὸς τὰ πρόσω τοὺς τε ἀνθρώπους καὶ τὰ ἔθνη. Οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων ἀναγκάζονται, ὅπως ζῶσι, νὰ ἐργάζονται ἰδίαις χερσὶ, καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ὁμῶς ἀνάγκην τῆς χειρονάκτου ἐργασίας, ὅπως ζήσωσιν, ὀφείλουσι ν' ἀσχολῶνται οὕτως ἢ ἄλλως, ἐὰν θέλωσι νὰ αἰσθάνωνται ἀληθῶς τὴν εὐφροσύνην τῆς ζωῆς.

Ἡ ἐργασία ἴσως εἶνε βάρος καὶ πόνος· εἶνε

ὁμῶς ἐν ταύτῳ τιμὴ καὶ δόξα· αἶεν αὐτῆς οὐδὲν δύναται νὰ τελεσθῇ ἐν τῷ κόσμῳ. Πᾶν ὅ,τι μέγα ἐν τῇ ἀνθρωπότητι, προήλθεν ἐκ τῆς ἐργασίας· ὁ πολιτισμὸς εἶνε τέκνον αὐτῆς. Ἐὰν «ἡ ἐργασία καταργηθῇ, ἡ φυλὴ τῶν ἀνθρώπων θὰ καταληφθῇ ὑπὸ ἠθικοῦ θανάτου».

Ἡ ὀκνηρία καὶ ἡ ἀεργία εἶνε κατὰρα διὰ τὸν ἀνθρώπον. Ἡ ὀκνηρία καταδιβρῶσκει τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἡ σκωρία τὸν σίδηρον. Ὄταν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος κατέκτησε τοὺς Πέρσας καὶ ἐσπούδαζε τὰ ἔθνη αὐτῶν, παρετήρησεν ὅτι οὗτοι δουλικὸν ἐθεώρουν τὴν ἡδονήν, ἡγεμονικὸν δὲ τὴν ἐργασίαν.

Ὄταν ὁ αὐτοκράτωρ Σεβῆρος ἔκειτο ἐπὶ τῆς ἐπιθανατίου αὐτοῦ κλίνης, ἡ τελευταία πρὸς τοὺς στρατιώτάς αὐτοῦ διαταγὴ ἦτο νὰ «ἐργασθῶμεν»· ὄντως δὲ διὰ τῆς σταθερᾶς καὶ ἀδιαλείπτου ἐργασίας οἱ στρατηγοὶ τῶν Ρωμαίων διετήρησαν τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν καὶ ἐπέζητειναν τὸ κράτος.

Δὲν ὑπάρχει ἴσως ἐν τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου κλίσις, ἣν πρέπει ἐκ παντὸς τρόπου ν' ἀποφύγη καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας νὰ προσπαθήσῃ νὰ προφυλαχθῇ, ὅσον ἡ ὀκνηρία.

Ἡ ὀκνηρία ἐξευτελίζει καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ἔθνη. Οὐδεμίαν ἄχρι τοῦδε προὔξενησεν ἐντύπωσιν ἐν τῷ κόσμῳ· οὐδὲ θὰ προξενήσῃ. Ἐν τῇ φύσει δὲ τῶν πραγμάτων ἐγχεῖται νὰ προσκρούῃ πανταχοῦ καὶ ν' ἀποτυγχάνῃ. Προξενεῖ βᾶρος, στενοχωρίαν καὶ ἀνίαν, ἐς αἰεὶ ἐπιφέρουσα δυσἀρέσκειαν, μελαγχολίαν καὶ ἀθλιότητα.

Ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία δὲν συνίσταται ἐν τῇ ἀεργίᾳ τῶν ἡμετέρων δυνάμεων, ἀλλ' ἐν τῇ πράξει καὶ τῇ ἐργασίᾳ, καὶ ἐν τῇ συνετῇ χρήσει. Ἡ ἀκηδία ἐξαντλεῖ, καὶ οὐχὶ ἡ ἐργασία, ἣτις τούναντίον χορηγεῖ ζῶην, ὑγείαν, εὐτυχίαν. Ἡ ἐργασία δύναται νὰ καταβάλῃ καὶ νὰ καταπονήσῃ τὸν νοῦν, ἢ ἀργία ὁμῶς ἐπιφέρει αὐτῷ ἀληθῆ ὄλεθρον.

Ὁ βίος προξενεῖ ἀναγκαίως τὴν αὐτὴν δυσἀρέσκειαν εἰς τὸν πλούσιον τὸν ἀεργον, ὅσον καὶ εἰς τὸν πτωχόν, τὸν μὴ ἔχοντα ἐργασίαν, ἢ ἔχοντα καὶ μὴ θέλοντα νὰ ἐργασθῇ.

Ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐργασίας ἐπιβάλλεται εἰς ὅλας τὰς τάξεις καὶ εἰς ὅλας τὰς καταστά-

σεις τῆς κοινωνίας. Ἐκαστος ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ ἰδίου βίου ἔχει ἔργον τι νὰ πράξῃ, πλούσιος ἢ πτωχός. Ὁ εὐγενὴς τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν ἀνατροφὴν, ὅσον δὴποτε καὶ ἂν ᾖ πλούσιος, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ προσφέρῃ τὸ μέρος τῆς ἐργασίας του πρὸς τὸ καθολικὸν ἀγαθόν, οὐτις καὶ αὐτὸς συμμετέχει. Δὲν ἀρκεῖ νὰ τρέφεται καλῶς καὶ νὰ ἐνδύεται διὰ τῆς ἐργασίας τῶν ἄλλων, αὐτὸς οὐδὲν συνεισφέρων ὡς ἀντάλλαγμα εἰς τὴν κοινωνίαν, ἣς ἀποτελεῖ μέρος.

Ἡ μετὰ φρονήσεως ἐργασία καὶ ἐν μέτρῳ, εἶνε ἀγαθὴ διὰ τε τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα. Ὁ ἀνθρώπινος νοῦς τρέφεται καὶ ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῶν σωματικῶν ὀργάνων, ἅτινα πρέπει νὰ ἐκγυμνάζῃ διὰ τῆς μονοτόνου ἐργασίας, τῆς δυσχεροῦς καὶ ἄνευ ἐλπίδος. Πᾶσα ἐργασία εἶνε καλὴ, ὅταν ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῆς ἐλπίδος. καὶ ἐν τῶν μεγαλειτέρων μυστηρίων τῆς εὐτυχίας εἶνε νὰ ἐνασχολῆται τις ὠφελίμως, ἔχων δι' ἐλπίδος ὅτι θέλει ἐπιτύχει.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

ΤΟΥ

ΠΕΡΙΗΓΗΤΟΥ ΧΕΛΜΑΝ ΑΝΑ ΤΗΝ ΣΙΒΗΡΙΑΝ

Τὴν 15ην Ἰανουαρίου εὐρισκόμην εἰς Τόμσκην, πολίτην τῆς βορείου Σιβηρίας, μεθ' ἐνός ἀκολούθου μου καὶ τοῦ διερμηνέως, ἔμελλον δ' ἐκείθεν νὰ κατευθυνθῶ εἰς Ἰρκούσκην.

Ἡ χιών εἶχε σχηματίσει παχέα στρώματα, καὶ τὸ ψῦχος τόσο ὄρμηκόν ἦτο ὅσον οὐδέποτε ἐνεθυμοῦντο καὶ οἱ γηραιότεροι κάτοικοι τῆς Σιβηρίας, πᾶσα δὲ συγκοινωνία εἶχε παντελῶς διακοπῆ.

Μετὰ πολλὰς τέλους δυσκολίας κατάρθωσα νὰ εὐρωίσθω, ὡς ἀποκαλοῦσι ῥωσιστὶ τὸν ἀμαξηλάτην, ὅστις ἂν καὶ ἐφάνη ἀπορῶν κατ' ἀρχὰς διὰ τὴν τόσῃν μου τόλμην, ὡν ὅμως ἀνὴρ δραστήριος καὶ γενναῖος, ἀπεφάσισε καὶ μοὶ ὑποσχέθη νὰ μᾶς μεταφέρῃ εἰς Ἰρκούσκην.

Εὐρῶν καὶ ἕτερον σύντροφόν του ὁ ἀμαξηλάτης ὅπως μᾶς συνοδεύσῃ, καὶ ἀμφότεροι μέχρις ὁδόντων ὀπλισθέντες, ἐνῶ ἐξ ῥωμαλαῖοι ἵπποι εἶχον ζευχθῆ ἐπὶ τῆς τελέγης (οὕτω ὀνομάζουσι τὰς χειμερινὰς ἀμάξας ἐν Ρωσσίᾳ), μᾶς παρήγαγεῖν ὅπως εἴμεθα ἔτοιμοι πρὸς ἀναχώρησιν.

Ὁμολογῶ ὅτι βλέπων τὸν ἀσυνήθη ὀπλισμὸν τῶν δύο ἀμαξηλατῶν μας, διελογίσθη μῆτοι οὗτοι ἦσαν λησταί, καὶ ἤρχισα νὰ φοβῶμαι, τοσοῦτον, ὥστε ἐσκεπτόμην ἂν δὲν ἔπρεπε νὰ

ἀναβάλω τὸ ταξιδίόν μου· ἀλλ' ὁ ἀκόλουθός μου, ὅστις ὦν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μου, ἦτο μᾶλλον σύντροφος καὶ φίλος, ἐννοήσας τί ἐσκεπτόμην, ἤρξατο νὰ μὲ παροτρύνῃ εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ ταξιδίου.

— Δὲν πρέπει, κύριε, νὰ ἀναβάλῃτε τὸ ταξιδίον μοὶ ἔλεγε καὶ ὁ Θεὸς ἔστω βοηθός.

Ἦτο τετάρτη ὥρα μ. μ. καὶ οἱ φανοὶ τῶν ὁδῶν ἠνάπτοντο ἤδη, ὅτε ἐτοποθετήθημεν οἱ τρεῖς ἐντὸς τῆς τελέγης καὶ ἀφοῦ ὁ ἀμαξηλάτης μᾶς ἐσύστησε θῦρος καὶ γενναιοψυχίαν, ἐμάστισε τοὺς ἵππους του, οἵτινες ἤρξαντο καλπάζοντες, καὶ μετ' ὀλίγην ὥραν εὐρισκόμεθα ἐκτὸς τῆς πόλεως Τόμσκης εἰς ἀναπεπταμένην πεδιάδα κατάλευκον ἀπὸ τὴν καλύπτουσαν αὐτὴν χιόνα.

Ἐπὶ ὥρας ἐπροχωροῦμεν, χωρὶς νὰ δυνάμεθα οὔτε λέξιν νὰ ἀνταλλάσωμεν, διότι μεγάλα τεμάχια πάγου κρεμάμενα ἀπὸ τοὺς μύστακας καὶ τὰς γενεάδας μας, μᾶς ἠμπόδιζον ν' ἀνοίξωμεν τὸ στόμα, καθιστώντα λίαν δύσκολον τὴν ἀναπνοὴν μας, ὅτε, ἐφθασαν εἰς τὰ ὄψα μας συρίγματα, φωναί, οὐρλιασμοὶ ἀγρίων θηρίων, οἵτινες καὶ εἰς τοὺς γενναϊότερους θὰ ἐνέβαλον τὸν τρόμον.

— Νιέτου σπασένιε πογίπμει, ἤκουσα νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ὁ ἀμαξηλάτης πρὸς τὸν σύντροφόν του, μὲ τόνον φωνῆς, τὸν τρόπον καὶ τὴν ἀπελπισίαν ἐμφαινόντος.

Μὲ ὅλους τοὺς δεικνύοντες οὖς ἠσθανόμην, ἔθραυσα τοὺς πάγους, οἵτινες μὲ ἐκράτουν ἀφώνον, καὶ ἠρώτησα τὸν διερμηνέα:

— Τί σημαίνουν οἱ λέξεις αὗται τὰς ὁποίας συνεχῶς ἐπαναλαμβάνει ὁ ἀμαξηλάτης;

— Τίποτε σπουδαῖον, κύριε, ἀπήντησεν ὁ διερμηνεύς μὴ θέλων νὰ μὲ φοβίσῃ.

— Ἀλλὰ δὲν μοῦ λέτε τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ λαβὸν, καὶ πρέπει νὰ γνωρίζω τί συμβαίνει καὶ τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διατρέχομεν.

— Ὁ ἀμαξηλάτης λέγει, μοὶ εἶπε τότε ὁ διερμηνεύς, ὅτι ὁ κίνδυνος εἶναι μέγας καὶ εἰς θαῦμα μόνον νὰ ὀφείλωμεν τὴν σωτηρίαν μας.

Αἶφνης οἱ ἵπποι ἐσταμάτησαν καὶ μεθ' ὅλας τὰς φωνὰς καὶ παροτρύνσεις ἠδυνάτου νὰ προχωρήσουν, κεχωσμένοι εἰς τὴν χιόνα μέχρι τῆς κοιτίας. Τὸ ὠρολόγιόν μου ἐδείκνυε τὴν μίαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Αἱ φωναὶ τῶν θηρίων ἠκούοντο ἐγγύτερον καὶ ἐδιδέπομεν μακρόθεν ὀλοκλήρους ἀγέλας ἐπερχομένας ἐναντίον μας.

Ὁ ἀμαξηλάτης μετὰ τοῦ συντρόφου του ἀφύσσαντες τὰ ἡνία, ἔλαβον ἀνὰ χεῖρας τὰ ὄπλα καὶ προτέφερον καὶ εἰς ἡμᾶς ἀνὰ ἐν πολύκροτον, συνιστῶντες θῦρος καὶ γενναϊότητα, διότι εὐρισκόμεθα εἰς τὰς φωλεὰς τῶν ἀγρίων θηρίων καὶ ὁ κίνδυνός μας ἦν μέγας.

— Δὲν ὑπάρχει κανὲν χωρίον ἐδῶ πλησίον,

ἠρώτησα τὸν ἀμαξηλάτην διὰ τοῦ διερμηνέως ἐνῶ ἐλάμβανον τὸ πολύκροτον.

— Ὅχι! ἀπήντησε μετ' ἀγανακτήσεως οὕτως.

Μετ' ὀλίγον περιεκυκλώθημεν πανταχόθεν ὑπὸ τῶν θηρίων, τῶν ὁποίων οἱ μυκηθμοὶ καὶ οὐρλιασμοὶ ἐπέτειναν τὴν φρίκην.

Κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ ἀπειλητικὰ διὰ τῶν ὀπλων σημεῖα τῶν ἀμαξηλατῶν ἐφαίνοντο ὑποχωροῦντα, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπιπεσόντα κατὰ τῶν ἵππων ἤρξαντο κατασπαράσσοντα τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν. Ὁ ἀμαξηλάτης καὶ ὁ σύντροφός του ἤρξαντο πυροβολοῦντες, τοὺς ὁποίους ἐμιμήθημεν καὶ ἡμεῖς, ἀλλ' εἰς μάτην, διότι τὰ θηρία ἐπέπιπτον χωρὶς νὰ φοβῶνται ἀπὸ τοὺς ἀκροβολισμούς μας.

— Τσόρτ! Τσόρτ! (διάβολε! διάβολε!) ἀνέκραξεν ὁ ἀμαξηλάτης, δὲν ἔχομεν φυσέκια.

Ἐνῶ ὑπὸ φρίκης καὶ τρόμου κατεχόμενοι παριστάμεθα μάρτυρες τῆς ἀγρίας ταύτης σκηνῆς, ἀνκμῆντες ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ σπαρῶμεν ὑπὸ τῶν θηρίων, ὁ ἀμαξηλάτης, ὅστις, ὡς προεῖπον, ἦν ἀνὴρ δραστήριος, χωρὶς νὰ χάσῃ τὸ θῦρος του ἐξαγαγὼν μάχαιραν μεγάλην ἐκούψῃ καυτοχρόνως τοὺς ἱμάντας τῶν τεσσάρων ἵππων, τῶν δύο ἄλλων καταφαγοθέντων ἤδη, οἵτινες μείναντες ἐλεύθεροι, ἐξήλθον τῆς χιόνος καὶ ἤρξαντο τρέχοντες καταδιωκόμενοι ὑφ' ὄλων τῶν ἀγρίων θηρίων.

Τότε ὁ ἀμαξηλάτης κατελθὼν τῆς Τελέγης ἤρξατο νὰ σκάπτῃ ἐπὶ τῆς χιόνος μετὰ πτόου.

— Ἐμπρός! ἐφώνηξε, κατεβᾶτε σεῖς ὅλοι νὶ σκάψωμεν νὰ κάμωμεν λάκκον γρήγορα, γιατί τώρα πού θὰ τελειώσουν ἀπὸ τὸ γεῦμα τους μετ' ἄλλογα, θὰ μᾶς θελήσουν γιὰ φροῦτο.

Ἐπακούσαμεν ὅλοι καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου κατωρθώσαμεν νὰ σκάψωμεν ἀρκετὰ, λάκκον εὐδιάνῃ περιλήθῃ ὅλους μας.

— Τώρα μπᾶτε μετὰ σεῖς οἱ τρεῖς, εἶπεν ὁ ἀμαξηλάτης, καὶ ἡμεῖς θὰ βάλωμεν τὴν ἀμαξὴν γιὰ σκέπασμα καὶ μπαίνομεν καὶ ἡμεῖς.

Κατήλθονμεν πρῶτοι καὶ μετ' ὀλίγον εἶδομεν τὸν ἀμαξηλάτην μόνον νὰ κατέλθῃ, τοῦ συντρόφου του, ὡς μᾶς εἶπε, κατασπαράχθεντος ὑπὸ τῶν θηρίων· καὶ ὄντως, διότι ἠκούομεν καὶ πάλιν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς μας τοὺς ὀρυγμούς τῶν ἀγρίων θηρίων.

Ἐντὸς τοῦ ἐκ χιόνων λάκκου ἐκείνου, μόλις ἠδυνάμεθα νὰ ἀναπνέωμεν, οἱ μὴνιγγές μας ἤρξαντο νὰ βομβοῦν καὶ τὸ αἷμα μας ἤρξατο παγῶν, καίτοι βαρῆτατα ἐνδύματα φέροντες. Μετὰ ὀλοκλήρους ὥρας, ὅτε δὲν ἠκούοντο πλε-

ον φωναὶ θηρίων, καὶ μὴ δυνάμενοι ν' ἀνθέξωμεν, μετεκινήσαμεν ὀλίγον τὴν καλύπτουσαν ἡμᾶς ἀμαξὴν καὶ ἐπροβάλαμεν τὰς κεφαλὰς μας ἀναπνέοντες δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμόνων μας. Καὶ ἀφοῦ εἶδομεν ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος ὑπῆρχεν ἐξήλθονμεν τ. ὁ λάκκου μόλις δυνάμενοι νὰ κινήσωμεν τὰ παγωμένα μέλη μας.

Ὅτε ἐξήλθονμεν οὐδὲν σημεῖον ἐδείκνυε τὴν ἀγρίαν σκηνὴν, ἥς ἐγενόμεθα μάρτυρες, καὶ εἰς μάτην ἐζητήσαμεν ἔχνης τοῦλάχιστον τοῦ ἀτυχοῦς συντρόφου τοῦ ἀμαξηλάτου.

— Καὶ τώρα τί θὰ κάμωμεν; ἠρώτησα τὸν ἀμαξηλάτην.

— Νιτσεβό, νιτσεβό, νέτιους, ἀνέκραξεν ὁ ἀμαξηλάτης, (δὲν εἶνε τίποτε δὲν εἶνε τίποτε.)

Τὸ ὠρολόγιόν μου ἐδείκνυε τὴν θῆν πρὸ μεσημβρίας καὶ ἦτον ἀκόρη νύξ. Ἐμαθα τότε πρὸς τοῦ ἀμαξηλάτου ὅτι ἐν Σιβηρίᾳ, κατὰ τὸν χειμῶνα, αἱ ὥραι τῆς ἡμέρας εἶνε μόνον τέσσαρες, κατὰ δὲ τὸ θέρος τέσσαρες ὥραι εἶνε ἡ νύξ.

Ἀρκετὴν ὥραν ἐμείναμεν οὕτω ἀκίνητοι, μὴ δυνάμενοι νὰ σκεφθῶμεν τί ἔπρεπε νὰ πράξωμεν, ὅτε μᾶς ἐφάνη ὅτι ἠκούσαμεν μακρόθεν φωνὰς ἀνθρώπινους, καὶ μετ' ὀλίγον διεκρίναμεν, οὐχὶ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, μεγάλην ἀμαξὴν συρομένην ὑπὸ κυνῶν μετὰ πολλῆς ταχύτητος τρέχουσαν.

— Τὸ ταχυδρομεῖο! τὸ ταχυδρομεῖο! ἀνέκραξε μετὰ χαρᾶς ὁ ἀμαξηλάτης, ἐσωθήκαμεν. Αἱ ταχυδρομικαὶ ἀμαξὴ εἰς τὰ βόρεια ταῦτα μέρη, σύρονται κατὰ τὸν χειμῶνα οὐχὶ ὑπὸ ἵππων, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ τρέξουν, ἀλλ' ὑπὸ μεγάλων κυνῶν πρὸς τοῦτο ἐκγυμναζομένων, ὥστε μόνον τῶν νὰ ὀδηγῶσι τὰς ἀμάξας, χωρὶς οἱ φύλακες, οἵτινες εἶνε κεκλεισμένοι ἐντὸς τῆς ἀμάξης, νὰ τοὺς διευθύνωσι· σύρωσι δὲ τὰς ἀμάξας ταύτας αἱ ὁποῖαι εἶνε ἄνευ τροχῶν, μετ' ἀστραπηβόλου ταχύτητος.

Ἐν τῷ μετὰ τὴν ταχυδρομικὴν ἀμαξὴ ἐπλησίασε πρὸς ἡμᾶς, ὁ δὲ ἀμαξηλάτης ἤρξατο ποιῶν σημεῖα πρὸς τοὺς κύνες, οἵτινες πᾶραυτὰ ἐσταμάτησαν, καὶ οἱ ἐντὸς αὐτῆς φύλακες ἠνοῖξεν μετὰ προσηλάξεως τὴν θύραν καὶ ἠρώτων τὸν ἀμαξηλάτην τί ἐπῆτοῦμεν.

Ὁτοῦ διεγῆθη ἐν συντομίᾳ τὸν κίνδυνον ὃν διετρέξαμεν καὶ τὴν κατάστασίν μας, καὶ οἱ φύλακες, λίαν περιποιητικοί, μᾶς παρέλαβον ἐντὸς τῆς ἀμάξης, ὅπου μᾶς προστέφερον φιλικὴν βότακα (οἶνόπνευμα ἐξ ἄρτου κατσκευαζόμενον) τὴν ὁποίαν ἡμεῖς μόλις ἐγεύθημεν, ὁ δὲ ἀμαξηλάτης ἐρρόρητε ἀπνευστὶ τὸ προτρ. λές τοῖς Ρώστοις ποτόν.

Ἡ βότακα δὲν ἤργησε νὰ φέρῃ τὸ ἀποτέλε-

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΟΙΚΙΛΙΑ

✦✦✦

Τὸ ἀρχαιότερον χαρτονόμισμα.

Ἐν Εὐρώπῃ ἡ πρώτη ἐκδοσις χαρτονομισμάτων ἐγένετο ἐν Βαρκελώνῃ κατὰ τὸ 1401. Ἐτέρα ἐκδοσις τοιούτων ἀξία λόγου, ἐγένετο ἐν Στοχολμῇ κατὰ τὸ 1668· ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης ἐγενικεύθησαν. Ἀλλὰ τὸ ἀρχαιότερον ὄλων, ἅτινα εἶνε γνωστὰ σήμερον, εἶνε χαρτονόμισμα τι τῆς Κίνας, ἐπὶ τῆς δυναστείας τοῦ Μίνγκ ἐκτυπωθέν, ἧτις συμπύπτει πρὸς τὸ ἔτος 1348. Τὸ χαρτονόμισμα τοῦτο ἠγοράσθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου ἀντι 2,000 λιρῶν στερλινῶν.

Κρυστάλλινοι θεοί.

Θρησκευτικὴ μερίς ἐν Ἰαπωνίᾳ πρεσβεύει ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄλλος κόσμος εἰς τὸν μεταβαίνουσιν αἱ ψυχαὶ μετὰ θάνατον, τοῦ ὁποίου τὰ πάντα εἶνε κρυστάλλινα κατασκευασμένα. Ἐνεκὲν τούτου κατασκευάζουσι μερικὸς τῶν θεῶν ἐκ κρυστάλλου. Ἐκ τῶν κρυσταλλίνων τούτων θεῶν διακρίνεται ὁ μεγαλειότερος ὄλων ὁ τοῦ Χόγκου, ὅστις ἔχει τεσσάρων καὶ πλέον μέτρων ὕψος, ἵσταται δὲ εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἐπὶ στρογγύλης σφαίρας. Ἡ κατασκευὴ τῶν τοιούτων κρυσταλλίνων θεῶν διεγείρει τὸν θαυμασμόν διὰ τὸ ἀπαράμιλλον τῆς τέχνης, ἡ δὲ ἀξία τῶν εἶνε ἀνεκτίμητος. Εἰς τὴν τελευταίαν ἐκδοσὶν τῆς Βιέννης πρὸ ἐτῶν ἠθέλησε νὰ ἀποστείλῃ ἡ κυβερνήσις τῆς Ἰαπωνίας ἓνα τῶν θεῶν τούτων, ἀλλὰ τρικυμίας συμβάσης ἐναύγησε τὸ πλοῖον καὶ ἐπνίγη ὁ θεός. Οἱ Ἰάπωνες ἐθιώρησαν τοῦτο ὡς ἀμάρτημα, καὶ ἀφοῦ κατόρθωσαν νὰ ἐξαγάγωσιν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης τὸν ναυαγῆσαντα θεόν, τὸν φυλλάττωσιν ἤδη ὑπὸ ἰσχυρὰν φρουράν. Τὸ κρυστάλλον ἐξ οὗ κατασκευάζοντο οἱ κρυστάλλινοι θεοὶ ἐξήγετο εἰς μεγάλα τεμάχια ὡς ὄρυκτόν.

Καύσων ἐν Ἰσπανίᾳ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ὁ καύσων ἐν Ἰσπανίᾳ ἐφθασεν εἰς βαθμὸν ἀφόρητον. Τὸ θερμόμετρον εἰς τὸν ἥλιον ἐδείκνυε 43 βαθμούς. Ἐν Σιβύλλᾳ ὁ ζέων ἀφρικανικὸς ἀνεμὸς ἠπέλει ἀσφυξίαν. Οἱ ἄνθρωποι ἐνόμιζον ὅτι εἰσέπνεον οὐχὶ ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα, ἀλλὰ φλόγας· ἐκαίοντο, μόλις ἠδύνατο νὰ ἀναπνεύσωσιν ἐκ τῶν ἐργαζομένων εἰς ἀγροτικὰς ἐργασίας, πλείττοι ἐπαθον ἐξ ἡλιάσεως. Οἱ στρουθοὶ κατέπιπτον

ἀπὸ τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν καὶ ἀπὸ τοὺς κλάδους τῶν δένδρων ἀσφακτικοί. Αἱ δὲ θύνητες ἐκλονοῦντο καὶ μετ' ὀλίγον ἐπιπτον νεκρά.

Ἡ χώρα τῆς μακροβιότητος.

Ἡ Χιλῆ εἶνε ἡ χώρα τῆς μακροβιότητος. Κατὰ τὴν γενομένην κατὰ τὸ 1885 στατιστικὴν, ἐκ τῶν 2,500,000 κατοίκων τῆς ἀνω τῶν 500 εἶχον ὑπερβῆ τὰ 100 ἔτη. Εἰς ἐφθασεν εἰς ἡλικίαν 150 ἐτῶν, ἕτερος 138, καὶ μετ' αὐτοὺς δύο γυναῖκες 135. Ἄλλοι δύο 130, καὶ 8 ἄλλοι 127, εἴκοσι πέντε 115 καὶ περὶ τοὺς ἐννενηκόντα 110. Ἀλλὰ καὶ ἐν Ρωσίᾳ παρατηρεῖται μακροβιότης. Οὕτω κατὰ τὸ ἔτος 1848 ἔζη ἐν Μόσχᾳ γυνὴ τις ἧτις εἶχε φθάσει εἰς ἡλικίαν 168 ἐτῶν καὶ πλείστοι ἄλλοι ἀπαντῶνται σήμερον εἰς ἡλικίαν 120 ἐτῶν. Ἀλλὰ κατ' ἀναλογίαν τὴν πρώτην θέσιν μακροβιότητος κατέχει ἡ Χιλῆ.

Λίμνη καταρρεύουσα.

Ἄνω τοῦ στενοῦ Χουρδθάρ, δι' οὗ ὁ Γάγγης ποταμὸς ἐξερχόμενος ἐκ τῶν Ἰραλαίων ἐκχέεται εἰς τὴν πεδιάδα, ἐσχηματίσθη πρὸ τινῶν μηνῶν ἕνεκα καταρρεύσεως τμήματος ἐδάφους λίμνη 70 μ. πλάτους, πληρωθεῖσα ὕδατος μέχρι τοῦ χείλους αὐτῆς διὰ τῶν βροχῶν καὶ τῆς τήξεως τῶν χιχόνων. Ἀλλὰ τελευταίως ὁ φραγμὸς ὁ συγκρατῶν τὸν τεράστιον τοῦτον ὄγκον ὕδατος μὴ ἀντέχων πλέον διεσπάσθη καὶ ὕδωρ 1,000,000,000 μέτρων κυβικῶν διαχυθέν μετ' ὀσμῆς τρομερῆς διευθύνθη πρὸς τὸν Γάγγην. Ἐν τῷ στενοῦ τῆς Γουμωγάρης ὁ φοβερός οὗτος χεῖμαρος εἶχε 20 μέτρων ὕψος, 2 δὲ μέτρων ἐν τῷ στενοῦ τοῦ Χαυδθάρ, καίπερ εὐρυτάτω. Τὰ ὕδατα κατέτρεψαν πάντα τὰ προστυχόντα κτίρια, ἀλλ' εὐτυχῶς οὐδὲν ἀνθρώπινον δυστύχημα συνέβη, χάρις εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν ἀρχῶν ἐγκαίρως διαβιβασθείσας τηλεγραφικὰς εἰδήσεις, ἐξ ὧν προλαβόντες οἱ κάτοικοι ἔφυγον.

Ἡ ἐν Ἀμερικῇ ψηφοφορία τῶν γυναικῶν.

Ἡ ἐφ' The world, (τῆς 19 αὐγούστου) διαλαμβάνη περὶ τῆς γενομένης ἐν Ἀμερικῇ συνελεύσεως περὶ ἀποκτήσεως δικαιώματος ψήφου καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν τὰ ἐξῆς· «Ἡ ἐν τῇ συνταγματικῇ συνελεύσει περὶ ψηφοφορίας τῶν γυναικῶν ἦττα οὐδὲν πρὸς νὰ ἐκπλήξῃ τοὺς ἀναγνώστας μας. Αἱ συνεγορήσασαι ὑπὲρ τῆς ψήφου ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε ἐφάνησαν σύμφωνοι. Δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως παρὰ νὰ συγκεντρώσων 58 ψήφους, ἐναντίον 97 τῶν ἀντιφρονουσῶν. Ἐπειδὴ δὲν θὰ συνέλθῃ ἡ συνέλευσις παρὰ μετὰ τὸ τέλος τοῦ παρόντος αἵματος, αὕτη ἡ ἀπόφασις κατὰ πάσαν πιθανότητα θὰ μείνῃ ἰσχύουσα διὰ πολλὰ ἔτη. Ἡ ἀδυναμία των, προήλθεν ἐκ τῆς ποικιλοφροσύνης των περὶ τῆς ψηφοφορίας, διότι ἄλλαι μὲν φοβοῦνται αὐτὴν, ἄλλαι δὲ εἶνε ὄλως διόλου κατ' αὐτῆς. Ἡ μεγαλύτερα ὅμως μερίς φαίνεται ἀδιαφοροῦσα, καὶ ἕως ὅτου αἱ γυναῖκες προέλθωσιν εἰς ὁμόφωνον αἴτησιν περὶ ψηφοφορίας ἀπασῶν ἀνεξαιρέτως, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μόνον ἄνδρες θὰ ἔχουσι τὸ μονοπώλιον τῆς ψήφου των. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ὑπὲρ αὐτῆς, βαρέως φέρουσι τὴν ἦτταν, ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦν καὶ νὰ ἐγκαταλείψωσιν τὴν συζήτησιν.

ναικῶν ἦττα οὐδὲν πρὸς νὰ ἐκπλήξῃ τοὺς ἀναγνώστας μας. Αἱ συνεγορήσασαι ὑπὲρ τῆς ψήφου ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε ἐφάνησαν σύμφωνοι. Δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως παρὰ νὰ συγκεντρώσων 58 ψήφους, ἐναντίον 97 τῶν ἀντιφρονουσῶν. Ἐπειδὴ δὲν θὰ συνέλθῃ ἡ συνέλευσις παρὰ μετὰ τὸ τέλος τοῦ παρόντος αἵματος, αὕτη ἡ ἀπόφασις κατὰ πάσαν πιθανότητα θὰ μείνῃ ἰσχύουσα διὰ πολλὰ ἔτη. Ἡ ἀδυναμία των, προήλθεν ἐκ τῆς ποικιλοφροσύνης των περὶ τῆς ψηφοφορίας, διότι ἄλλαι μὲν φοβοῦνται αὐτὴν, ἄλλαι δὲ εἶνε ὄλως διόλου κατ' αὐτῆς. Ἡ μεγαλύτερα ὅμως μερίς φαίνεται ἀδιαφοροῦσα, καὶ ἕως ὅτου αἱ γυναῖκες προέλθωσιν εἰς ὁμόφωνον αἴτησιν περὶ ψηφοφορίας ἀπασῶν ἀνεξαιρέτως, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μόνον ἄνδρες θὰ ἔχουσι τὸ μονοπώλιον τῆς ψήφου των. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ὑπὲρ αὐτῆς, βαρέως φέρουσι τὴν ἦτταν, ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦν καὶ νὰ ἐγκαταλείψωσιν τὴν συζήτησιν.

ΜΗΣΤΗΡΙΟΝ Ἡ ΚΑΡΔΑ

— Λοιπὸν τὸ ξεῦρες, ἀπέθανεν ἡ νη! Ἐπεσαν, ἐνῶ ἐβάδιζον ρεμβῶδες ὑπὸ τὴν δροστοιχίαν τῶν Ἀνακτόρων, αἱ λέξεις αὗται ὀπισθὲν μου, καὶ ταυτοχρόνως χεῖρ μὲ ἐλάμβανεν ἀπὸ τοῦ βραχίονος.

Ἐστράφην. Ἦτο ὁ φίλος μου Γεώργιος μετὰ τὸ προσέξον στήθος του, μετὰ τὸ εὐρύ του μέτωπον, μετὰ τὰ δίοπτρα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ζωπρὸς ὡς πάντοτε, διαχυτικός.

— Ναί! ἀπέθανεν ἡ Ἑλένη, μοι ἐπανελάβεν. Καὶ ἐνῶ ἐζήτησαν λέξεις διὰ τῶν ὁποίων νὰ ἀρχίσω, ὄχι νὰ τὸν παρηγορήσω, ἀλλὰ νὰ τοῦ εἶπω κάτι τι, προσέθηκε.

— Καὶ δὲν ἤξεύρεις πόσον εἶμαι εὐτυχῆς. Τὸν προσέβλεψα ἐκπληκτος, διαλογιζόμενος ἐὰν ἔχω νὰ κάμω μὲ ὑγιᾶ τὸν νοῦν ἄνθρωπον.

Μοὶ εἶχεν ὀμιλήσει τσοάκις περὶ τῆς Ἑλένης, ἧτις ἀπὸ ἐνὸς καὶ πλέον ἔτους ἐφθινε, τὴν ὁποῖαν ἠγάπα, διὰ τὴν ὁποῖαν ἀπέφευγε τοὺς πάντας καὶ εἶχεν ἀπαρνηθῆ τὰ πάντα, διὰ νὰ κλείσται μετ' αὐτῆς, νὰ τὴν παρηγορή, νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ, νὰ τὴν λατρεύῃ, νὰ τὴν περιβάλλῃ δι' ἀπειροῦ ἔρωτος, τὸν ἐβλεπον νὰ δακρύῃ ὡσάκις μοὶ ὠμίλει δι' αὐτὴν, γνωρίζων ὅτι θὰ ἀπέθνησκεν, ὥστε εἶχον δίκαιον νὰ ἐκπλαγῶ, ὅπταν τὸν ἤκουσαν μοὶ λέγειν, ὅτι ἦτον εὐτυχῆς, διότι ἀπέθανεν.

— Ἐκπλήττεσαι, δὲν εἶνε ἀληθές μὲ ἡ-

Ἡ αἰτία τῶν σεισμῶν.

Ὁ ἐκ Πράγας καθηγητῆς Ζέγγλερ ἐδήλωσε κατ' αὐτὰς εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν ὅτι κατ' αὐτὸν αἰτία τῶν σεισμῶν Κων)πόλεως ὑπῆρξεν ἡ γειτνίασις σμήνους βολίδων ἢ δικττόνων ἀστέρων διελθόντων ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ἡμῶν μετὰ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς γῆς. Εἰς ὑποστήριξιν τῆς θεωρίας αὐτοῦ ὁ Ζέγγλερ παρουσίασε καὶ φωτογραφίαν τοῦ ἡλίου ληφθεῖσαν κατὰ τὴν στιγμήν τῶν σεισμῶν, γενομένων αἰσθητῶν καὶ ἐν Αὐστρίᾳ ὡς καὶ ἐν Βοημίᾳ, ἀποδεικνύουσαν δὲ τὴν ὑπαρξίν τῶν βολίδων τούτων. Ὁ Ζέγγλερ προσέθηκεν ὅτι 20 ἐτῶν παρατηρήσεις ἐπεισαν αὐτὸν ὅτι εἶνε περιοδικαὶ αἱ διαταράξεις τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ τοῦ πλανήτου ἡμῶν.

ρώτησε, διότι ἐνῶ ἡ Ἑλένη ἀπέθανε, σοὺ λέγω ὅτι εἶμαι εὐτυχῆς;

— Καὶ ὅμως, ἐὰν ἤξευρες πόσον μὲ κατέστησαν εὐτυχῆ αἱ τελευταῖαι τῆς στιγμαί, προσέθηκε χωρὶς νὰ μοὺ δώσῃ καιρὸν νὰ ἀπαντήσω.

Σιωπῇ ἐπηκολούθησε καὶ ἐβαδίζομεν ἀργῶ τῷ βήματι πρὸς τὰ ἐκτὸς τῆς πόλεως.

— Προχθὲς τὸ βράδυ, ἐπανελάβε, μετέβην εἰς τῆς Ἑλένης. Ἦτο χειρότερα, εὗρον τὴν ἀδελφὴν τῆς νὰ κλαίῃ, εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, ὅπου ἦτο μόνη, . . . ἦτο ἐστραμμένη πρὸς τὸν τοίχον καὶ χωρὶς νὰ στρέψῃ τὴν κεφαλὴν.

— «Ἦλθες λοιπὸν, Γεώργιε; μοὶ εἶπε διὰ φωνῆς μόλις ἀκουομένης. Ἐνόμιζον ὅτι θὰ μὲ ἐγκατέλειπες καὶ σὺ εἰς τὰς τελευταίας μου στιγμάς.

— «Τί ιδέας ἔχεις ἀπόψε, Ἑλένη μου, τῆς εἶπον, λαμβάνων τὴν χεῖρά τῆς, ἡ ὁποῖα μὲ κατέκαιεν ἐκ τοῦ καταβιβρώσκοντος αὐτὴν πυρετοῦ, ἀλλὰ ἀπόψε εἶσαι καλλίτερα καὶ ἐλπίζω...

— «Ὁχι, Γεώργιε, μὲ διέκοψε στραφεῖσα, μὴ ζητεῖς νὰ μὲ ἐνθαρρύνῃς, ἔχω θάρρος διὰ νὰ ἀποθάνω, κάθησαι μόνον ἐδῶ πλησίον μου καὶ ἀφῆσέ με νὰ ἀκουμβήτω. Καὶ ἐγερθεῖσα ὀλίγον, ἐστῆριξε τὴν κεφαλὴν τῆς ἐπ' ἐμοῦ.

— «Ἀφῆσέ με ἔτσι, ἐξηκολούθησε, τί μὲ μέλει ἂν μᾶς ἴδωσιν, ἐγὼ ἔτσι εἶμαι εὐτυχῆς. . . . Θὰ μὲ ἀγαπᾷς ὅταν θὰ ἦμαι ἀποθαμμένη; . . . ἄχ, Θεέ μου, διατί νὰ μὴ ζήσω, πόσον θὰ ἦμην εὐτυχῆς καὶ τόσον νέα· ὄχι δὲν θὰ ἀποθάνω, δὲν εἶνε ἀλήθεια;

— «Ναί, θὰ ζήσης, τῆς ἀπάντησα, καταπι-

γων τους λυγμούς μου, δὲν θὰ ἀποθάνῃς, δὲν εἶνε τόσον κακὸς ὁ Θεός.

Ἐπηκολούθησε σιγή, ἣν διέκοπτεν ἡ βαρεία αὐτῆς ἀναπνοή. Ἡ ἀδελφή της εἰσῆλθε καὶ ἐκάθησε μακρὰν τῆς κλίνης.

— «Ναί, θὰ ζήσω, τὴν ἤκουσα ψιθυρίζουσιν, αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸν μου καλλίτερα, . . . δὲν ἔχω τίποτε. . . Τί καλὰ ποῦ εἶμαι.

— Ἐσιώπησε καὶ ἐκλείσει τοὺς ὀφθαλμούς της. Κατακαίόμενος ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ της ἠθέλησα νὰ τὴν θέσω ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου, ἀλλ' ἡ κεφαλὴ της ἐκυλίσθη πρὸς τὰ ὀπίσω. . . ἐκάλεσα τὴν ἀδελφὴν της. . . ἦτο νεκρά. . .

— Ἐξῆλθον ἀσκεπῆς ὡς τρελός, ἐξηκολούθησεν ὁ Γεώργιος, χωρὶς νὰ ἔχω συναίσθησιν ἑμαυτοῦ. Ἀλλὰ παράδοξον πρᾶγμα, ἀντὶ νὰ λυποῦμαι ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Ἑλένης, ἀναλογιζόμενος τὰς τελευταίας στιγμὰς, ἃς διήλθομεν, ἠσθανόμην πληρουμένην τὴν καρδίαν μου ὑπὸ εὐτυχίας. . . Τὴν ἐπομένην ἠκολούθησα τὴν κηδεῖαν της, τὴν εἶδα καταβιβαζομένην ἐπὶ τοῦ τάφου· οἱ ἄλλοι ἔφυγαν καὶ ἐγὼ μόνος ἔμεινα μέχρι νυκτὸς ἐπὶ τοῦ τάφου της, οὐδὲν ἄλλο ἰδόμενος, ἀλλ' εὐτυχίας, διότι ἠγαπώμην τόσον.

— Ἐπειτα φαντάσου τί ὠραιότερον, τί εὐτυχέστερον, νὰ ἀγαπᾶσαι καὶ νὰ νωρίζῃς ὅτι ὁ ἔρως σου αὐτὸς θὰ ἦνε αἰώνιος. Ναί, εἶμαι εὐτυχής, διότι γνωρίζω ὅτι ἠγαπώμην, καὶ ἡ ψυχὴ της θὰ μὲ ἀγαπᾷ ἀκόμη, ἡ Ἑλένη ἀπέθανε, δὲν φοβοῦμαι νὰ διαταραξῇ τι τὸν ἔρωτά μας, θὰ εἶμαι εὐτυχὴς ἀγαπῶν αὐτήν, μίαν νεκράν, ἡ ὁποία θὰ μὲ ἀγαπᾷ πάντοτε ἔρως ἀέφελος, διαρκῆς, αἰώνιος. . . τί εὐδαιμονέστερον δύναται νὰ ζητήσῃ ἡ καρδιά. . .

Τὸν ἄφωνα νὰ ὀμιλῇ σκεπτόμενος τὸν ἐγωῖσμον τῆς ἀνθρωπίνου καρδίας· ἐν τούτῳ δὲ τῷ μεταξὺ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ νεκροταφεῖον ὅπου εἰσῆλθομεν, καὶ μετ' ὀλίγον μοὶ ἐδείκνυν ὁ Γεώργιος τὸν νεοσκαπῆ τάφον τῆς ἀτυχοῦς Ἑλένης.

Τὸν ἀφῆκα μόνον, νομίζων ὅτι ἔπρεπε νὰ σεβασθῶ τὸ αἶσθημα, οἰονδήποτε καὶ ἂν ἦτο, ὅπερ τὸν ἔφερον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐκείνου, καὶ ἤρχιζα νὰ περιεργάζομαι τὴν πόλιν τῶν νεκρῶν.

Ὅταν μετὰ παρέλευσιν ὥρας ἐστράφην ζη-

τῶν τὸν Γεώργιον δὲν τὸν εἶδα πλέον, καὶ ἐνῶ ἠτοίμαζόμην νὰ ἀναχωρήσω ἐκεῖθεν, ἀκούω πλησίον μου γέλωτας νεάνιδος καὶ τὴν φωνὴν τοῦ Γεωργίου. Πλησιάζω, καὶ οὗτος μὲ συνιστᾷ πρὸς τὴν κυρίαν Σ. . . καὶ τὴν θυγατέρα της, δεκαοκταετίδα, ξανθὴν, μὲ ἀμυγδαλωτοὺς ὠραίους ὀφθαλμούς, νεάνιδα, πρὸς τὰς ὁποίας ὁ Γεώργιος συνεδέετο διὰ παλαιᾶς γνωριμίας.

Τὰς συνοδεύσαμεν μέχρι τῆς οἰκίας των. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα ὁ φίλος μου δὲν ἀπεμακρύνθη τῆς δεσποινίδος Σ. . ., καὶ ἐφαίνετο πλέον παιδρός, πλέον ζωηρός, καὶ ἐσκεπτόμην ἐὰν ἡ παιδρότης του ἦτον ἀπόρροια τῆς ἀναμνήσεως τῆς ἀτυχοῦς Ἑλένης.

Ἐμείναμεν τέλος μόνον, καὶ ἐβαδίζαμεν σιωπηλοί.

— Σκέψου δι' ἐμὲ ὅ,τι θέλεις, μοὶ εἰπιναίφνης, διακόψας τὴν σιωπὴν, θὰ σοὶ εἶπω τί συμβαίνει ἐν τῇ καρδίᾳ μου. Τώρα ἐννοῶ ὅτι μόνον τὴν Σωσά, οὕτω ὠνομάζετο ἡ θυγάτηρ τῆς κ. Σ. . . ἠγάπησα, καὶ αὐτὴ ἦτο ὁ πρῶτός μου ἔρως πρὸ ἐτῶν. . .

— Ναί, ἐξηκολούθησεν, οὐδέποτε ἠγάπησα τὴν Ἑλένην, τὴν συμπάθειαν καὶ τὸν οἶκτον ποῦ ἠσθανόμην δι' αὐτήν, τὰ ἐξέλαβα ὡς ἔρωτα καί. . .

Ἀπεμακρύνθη κατεσπευσμένως ἀπ' αὐτοῦ, μὴ θέλων νὰ ἀκούσω περιστότερα, νομίζων ὅτι θὰ ἦτο ἕβρις καὶ ἐκ μέρους μου κατὰ τῆς ἀτυχοῦς ἐκείνης κόρης. . .

Μετὰ ἀπουσίαν ἐνός ἔτους, ὅτε ἐπανῆλθον, ἔμαθον ὅτι ὁ φίλος μου Γεώργιος προσβλήθει πρὸ μηνῶν ὑπὸ ἀνιάτου νόσου, εὐρίσκετο εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον αὐτῆς. Μετέβην πάραυτα πρὸς ἐπίσκεψίν του.

Τὸν εὔρον εἰς τὰς τελευταίας του στιγμὰς. Μόλις μὲ εἶδε, μοὶ ἐνευσε νὰ πλησιάζω.

— Ἡ νόσος, μοὶ εἶπεν, ἦτις ὠδήγησε τὴν Ἑλένην εἰς τὸν τάφον, μὲ φονεῖε σήμερον. . . Ἀλλὰ ἐὰν ἤξευρες! εἶμαι εὐτυχής, συλλογίζόμενος ὅτι θὰ ἐνωθῶ μετ' αὐτῆς, καὶ ὁ ἔρως μας ἐκεῖ ἐπάνω θὰ ἦνε αἰώνιος.

EMILE FELIX

ΟΔΙΓ' ΑΠ' ΟΔΑ

Ἐν ἀπὸ τὰ περιεργότερα ἔθιμα τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, εἶνε νὰ θέτωσι τὸν γαμήλιον δακτύλιον οὐχὶ εἰς τὰς χεῖρας ἀλλ' εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ ποδός.

καί, ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ κατασβύνη ταύτας. Πολλὰ ἐπιτυχῆ πειράματα ἐγένοντο μέχρι τοῦδε.

Ἡ ἀεροναύτης Κρόβιτκ, ὑψώθη ἐν Πετροπόλει μὲ τὸ ἀερόστατόν του εἰς ὕψος 11,280 μέτρων. Ὡς διηγεῖται οὗτος, τὸ ψῦχος εἰς τὸ ὕψος τοῦτο ἦτο ἀνυπόφορον, μόλις ἠδύνατο νὰ ἀναπνεύσῃ, αἱ χεῖρες του ἐμαύρισαν καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ τὰς κινήσῃ, θὰ ἀπώλετο δὲ ἀφύκτως, ἐὰν δὲν εἶχε τὴν ἰταμότητα νὰ στρέψῃ τὸ ἐμβολὸν τοῦ ἀτμοῦ διὰ τῶν ὀδόντων.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Παρισίοις στατιστικὴν, διατηροῦνται 72,800 κύνες, ἐκ τῶν ὁποίων 11,272 εἶνε κυνηγετικοὶ καὶ φύλακες οἰκημάτων, οἱ δὲ λοιποὶ μικρὰ κυνάρια τῶν δωματίων.

Ἀπὸ τὴν στατιστικὴν τῶν ταχυδρομείων τοῦ Λονδίνου μαθηθῆναι, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1893 ἀπεστάλησαν 2,700,000,000 ἐπιστολαί,

ἐκ τῶν ὁποίων 444,000,000 ἐπὶ συστάσει, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπλαί.

Ἐσχάτως ἀνεκαλύφθη φυτὸν τι (Phytoloeoelectrica) ἠλεκτρικὸν φυτὸν, ὅπερ ἔχει τὴν ιδιότητα, ἀποκοπτομένου κλάδου τινος, νὰ ἔλκεται ὑπὸ ἠλεκτρικῆς δυνάμεως ὁ ἀποκοπὴς κλάδος πρὸς τὸν κορμὸν του.

Ἡ ἐν τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀτελάνδης ἐν Αὐστραλίᾳ κατασκευαζόμενος σιδηρόδρομος προχωρεῖ ἤδη εἰς μέρη ἀγνωστα, ὅπου ἀνεκαλύφθησαν μαῦροι κίττοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων ἀγνωστοὶ μέχρι τοῦδε.

Ἡ ὑπὸ περισσοτέρου κόσμου λαλουμένη γλῶσσα εἶνε ἡ Ἀγγλική. Ὑπολογίζουσιν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 2,000 ἡ Ἀγγλικὴ θὰ λαλήται ὑπὸ 1,700,000,000 ἀνθρώπων, ἐνῶ γνωστὸν ὅτι ὁ ὅλος πληθυσμὸς τῆς γῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰ δύο δευσεκατομύρια.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ὁ τρυγητός.

Τὸ μάζευμα τῶν σταφυλῶν τὸν λέμε τρυγητόν.

Μερικοὶ συμβουλεύουν πρόωρον τρυγητόν, ἄλλοι τὸ ἐναντίον, ὅσον τὸ δυνατόν ἀργότερον νὰ γείνη, ὅταν καλὰ καλὰ ὀριμάσουν τὰ σταφύλια. Καὶ οἱ δύο ἔχουν δίκαιον. Διότι ἡ καταλληλότερα ἐποχὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ εἶδος τοῦ κρασιοῦ ποῦ θέλομεν νὰ κατασκευάσωμεν, ἀπὸ τὸ εἶδος τοῦ κλήματος, ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς γῆς, ἀπὸ τὴν ἀτμοσφαιρικὴν κατάστασιν ἰδίως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνθήσεως καὶ ὀριμάνσεως.

Πρέπει νὰ διακρίνωμεν δύο εἰδῶν ὀριμάνσεις, τὴν φυσιολογικὴν καὶ τὴν βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν. Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν ὁ καρπὸς εἶνε τελείως ὀριμος· ἐν δὲν τὸν κόψωμεν, πέφτουν οἱ σπόροι του πρὸς πολλαπλασιασμὸν τοῦ εἶδους του· βιομηχανικὴν δὲ ὀριμάνσιν λέμε τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ καρπὸς φθάνει εἰς τὸ σημεῖον τοῦ νὰ παρουσιάσῃ τὴν μεγαλειτέραν του ἐμπορικὴν ἀξίαν. Κόπτομεν, λόγου χάριν, τὸν σανόν, πρὶν ἢ καλὰ καλὰ σχηματισθῇ τὸ κριθάρι. Διατί; τὸ φυτὸν ἐφθασε δι' ἡμᾶς εἰς τὴν ἐμπορικὴν ὀριμάνσιν. Ἐνῶ ἐξ ἐναντίας συναζόμεν τὸν καρπὸν πάντοτε τελείως ὀριμον, ὅταν πρόκειται νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸν σπόρον πρὸς διάδοσιν τοῦ εἶδους· αὕτη εἶνε ἡ φυσιολογικὴ ὀριμάνσιν, ἥτις εἰς πολλὰ

φυτὰ συμπίπτει μὲ τὴν βιομηχανικὴν ὀριμάνσιν.

Οὕτως ἢ ἄλλως, τὰ σταφύλια, λίγο, πολύ, πρέπει ὅμως νὰ εἶνε ὄριμα. Δὲν ἐπιμένω εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ὀριμάνσεως των, διότι ἡ πρᾶξις εἶνε ὁ ἀσφαλέστερος ὁδηγός. Τὰ ἐξωτερικὰ σημεῖα τὰ δεικνύοντα τὴν ὀριμάνσιν τῶν σταφυλῶν εἶνε εἰς ὅλους γνωστά. Ὑπάρχουν ὅμως διάφορα ἐργαλεῖα, εἶδος ἀρεομέτρων (γράδα), τὰ ὁποία τὰ λένε γλευκόμετρα, δηλαδὴ μουστόμετρα, γλευκοοινόμετρα, τῶν ὁποίων ὁ χειρισμὸς εἶνε ἀπλούστατος καὶ αὐτὰ μᾶς δεικνύουσι τὴν πυκνότητα ποῦ ἔχει ὁ μουστος. Τὸ προτιμώτερον ἐξ αὐτῶν εἶνε τὸ μουστόμετρον τοῦ Γκαλιουσάκ. Ἡ πυκνότης τοῦ μουστού ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν ζάχαρην ποῦ ἔχει μέσα του. Ὅσον πυκνότερος παχύτερος εἶνε ὁ μουστος, τοσοῦτον περισσοτέραν ζάχαρην ἐμπεριέχει καὶ κατὰ συνέπειαν ἀργότερον, μετὰ τὴν ζύμωσιν, τὸ κρασί ποῦ θὰ γίνῃ, τόσον μεγαλειτέραν ποσότητα οἴνουπνεύματος θὰ ἔχη· καὶ πάλιν ὅσον περισσότερον ὀριμάζουν τὰ σταφύλια τοσοῦτον πυκνότερος γίνεται ὁ μουστος. Ὅταν μετὰ πολλὰς δοκιμὰς βλέπομεν ὅτι τὸ μουστόμετρον δὲν δείχνει πλέον αὐξήσιν πυκνότητος, τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν θὰ σχηματισθῇ περισσότερη ζάχαρην πλέον. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς τρυγοῦμεν, ὅταν πρόκειται νὰ κάμωμεν γλυκὰ κρασιά· ἀφίνομεν μάλιστα μερικαῖς ἡμέραις ἀκόμη τὰ σταφύλια ἐπάνω στὰ κλήματα, διὰ ν' ἀποκτήσουν περισσότερον ἄρωμα (μυρουδίαν) καὶ ἰδίως εὐχάριστον γεῦσιν.

Όταν αποφασισθῆ ἡ ἡμέρα τοῦ τρυγητοῦ, πρέπει γλίγορα γλίγορα νὰ γίνεται ἡ ἐργασία αὐτῆ· νὰ κόβονται δὲ κατὰ πρῶτον τὰ πλέον ὄριμα σταφύλια, νὰ ρίχνωνται διὰ νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς κατασκευὴν κατωτέρως ποιότητος κρασιοῦ ὅλα τὰ μὴ ὄριμα σταφύλια ἢ ἐκεῖνα ποῦ ξεράθηκον ἢ ἐκεῖνα ποῦ μούχλιασαν, διότι αὐτὰ ἔχουν μέσα τους ἤδη τὰ σπέρματα ζυμώσεων καταστρεπτικῶν διὰ τὰ κρατῆμας. Διὰ νὰ γίνεται γλίγορα ὁ τρυγητός, πρέπει νὰ πέρνωμεν περισσοτέρους ἐργάτας, ἂν καὶ εἰς τοιαύτην ἐποχὴν τὰ ἡμερομίσθια εἶναι πάντοτε ὑψωμένα· ἀλλὰ, αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ φοβίζη τὸν ἀμπελοργόν, διότι θέλει ἱκανοποιηθῆ ἀπὸ τὴν καλλιτέραν ποιότητα τοῦ κρασιοῦ του· διότι ὅταν ἡ ζύμωσις ἀρχίσῃ, δὲν πρέπει νὰ σταμα-

τήσῃ, τὸ ὁποῖον θὰ γινόντανε ἐὰν τυχὸν ἐχύνοντανε νέος μούστος μέσῃ εἰς βαρέλι μισογεμάτο, τοῦ ὁποῖου ὁμοῦς ὁ μούστος ἤρχισε νὰ ζυμώνεται. Ἐὰν εἶνε δυνατὸν, οἱ κάδδοι πρέπει νὰ γεμίζουσι ἐντὸς 24 ὥρων.

Αἱ σταφυλαὶ μετεφέρθησαν εἰς τὸ διὰ τὰ περαιτέρω προσδιορισθὲν μέρος. Οἱ κάδδοι, τὸ πατητήριον, τὰ πιεστήρια τὰ οἰνοδοχεῖα εὐρίσκονται ἔτιμα καὶ πρὸ πολλοῦ ἐν πλήρει καθαριότητι. Δὲν πρέπει οὔτε στιγμὴν νὰ λησμονήσωμεν ὅτι γιὰ νὰ κάμωμεν καλὰ κρασιά, χρειάζεται πολὺ μεγάλη καθαριότης. Ὅλους τοὺς ἄλλους κόπους σας τοὺς χάνετε, ἐὰν δὲν εἶνε καλοπλεγμένα τὰ βαρέλια σας καὶ οἱ κουβάδες σας. Καὶ 20 μίνον ὥραις νὰ μείνῃ τὸ κρατὶ σὲ τέτοιο βαρέλι, πέρνει γεῦσιν κακὴν.

ΔΑΚΡΥ ΚΑΙ ΜΕΙΔΙΑΜΑ

Τὸ δάκρυ ἀνδρὶ οὐ πρέπει, τῇ γυναικὶ μάλλον ἀρμόζον καὶ ἴδιον τῇ φύσει αὐτῆς μειδίαμα ἀνδρὶ τε καὶ γυναικὶ ἰδιάζει καὶ οὐκ ἰδιάζει.

Α'.

Τὸ δάκρυ τοῦ παιδός, τὸ μετὰ συναισθήματος γενόμενον, ὑποδεικνύει ἐπιμονήν, ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπομονήν.

Τὸ δάκρυ τοῦ νέου ἀπειρίαν δηλοῖ.

Τὸ δάκρυ τοῦ ἀνδρός ἀνανδρίαν τεκμαίρεται.

Τὸ δάκρυ τοῦ γέροντος βλακείαν φανερώνει.

Τὸ δάκρυ τῆς παρθένου εἶνε δρόσος τῆς πρωίας τοῦ ἔαρος.

Τὸ δάκρυ τῆς ὑπάνδρου εἶνε βροχὴ ραγδαία, στιγμιαία θύελλα.

Τὸ δάκρυ τῆς γραίας εἶνε χάλια ἢ χιών, ἀναλόγως τῆς φύσεως αὐτῆς· εἶνε γεγονὸς ἀπλοῦν.

Τὸ δάκρυ τῆς ὥραιας διαλάμπει ὡς μαργαρίτης, ἀλλ' εἶνε συνήθως προμήνυμα ἐκραγησομένης θυέλλης· εἶνε σαγήνη· εἶνε ἀκατανόητον.

Τὸ δάκρυ τῆς δυσμόρφου κυλιόμενον ἐπὶ τῶν παρειῶν της, ὡς ἡ σφαῖρα τηλεβόλου κατὰ ἔχθροῦ, εἶνε τὸ δραστηκώτερον ὄπλον της.

Τὸ δάκρυ τοῦ ἀμαθοῦς κινεῖ εἰς οἶκτον.

Τὸ δάκρυ τοῦ βλακὸς οὐδὲν ἐκφράζει.

Τὸ δάκρυ τοῦ μεθύσου φέρει γαυτίαν.

Τὸ δάκρυ τοῦ φρενοβλαβοῦς προξενεῖ ἐλίψιν.

Τὸ δάκρυ τοῦ ἐπαίτου κινεῖ τὴν ὄργην.

Τὸ δάκρυ τοῦ πανούργου εἶνε φοβερώτερον καὶ τοῦ τῆς ἐχίδνης δῆγματος.

Τὸ δάκρυ τοῦ πεπαιδευμένου θωπεύει.

Τὸ δάκρυ τοῦ μουσοργοῦ ἄκραν εὐαισθησίαν τῆς καρδίας ὑποδεικνύει.

Τὸ δάκρυ τοῦ ποιητοῦ σημαίνει ἔκστασιν θεῖαν.

Τὸ δάκρυ τοῦ εἰλικρινοῦς ἀνυψοῖ τὴν διάνοιαν πρὸς τὸν Θεόν· ἀλλ' εἶνε καὶ πρέπει νὰ εἶνε τόσῳ σπάνιον, ὅσον αἱ ὥραιαι ἡμέραι τὸν χειμῶνα ἐν Λονδίῳ.

Τὸ δάκρυ τοῦ θανατιῶντος εἶνε ἢ διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν λύπη αὐτοῦ.

Β'.

Τὸ μειδίαμα τοῦ ἐπιθανάτου ἐλπίδα εὐτυχίας εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν ἐκφράζει.

Τὸ μειδίαμα τοῦ εἰλικρινοῦς ἀναπαύει τὸν ἀκροατήν.

Τὸ μειδίαμα τοῦ ποιητοῦ γαλήνην τῆς ψυχῆς δηλοῖ.

Τὸ μειδίαμα τοῦ μουσοργοῦ εἶνε ὀλόκληρον μελόδραμα.

Τὸ μειδίαμα τοῦ εὐφυοῦς εἶνε μεμετρημένον καὶ ἐπεταὶ παντὸς ἄλλου, ἢ τὴν πεποιθησίαν του ἐκφράζει.

Τὸ μειδίαμα τοῦ πεπαιδευμένου συγκατάβασιν δεικνύει.

Τὸ μειδίαμα τοῦ πανούργου σημεῖον τῆς νίκης αὐτοῦ.

Τὸ μειδίαμα τοῦ ἐπαίτου ἀναιδεΐας ὄζει.

Τὸ μειδίαμα τοῦ φρενοβλαβοῦς φρίκην ἐμπνέει.

Τὸ μειδίαμα τοῦ μεθύσου εἶνε τὸ τοῦ Σατάν.

Τὸ μειδίαμα τοῦ βλακὸς εἶνε ἀηδέστατον.

Τὸ μειδίαμα τοῦ ἀμαθοῦς γέλωτα κινεῖ.

Τὸ μειδίαμα τῆς δυσμόρφου κολακίαν ἐμφαίνει.

Τὸ μειδίαμα τῆς ὥραιας ἀλαζονείας καὶ ἐγωΐσμοῦ τεκμήριον.

Τὸ μειδίαμα τῆς γραίας πολλὴν ἀναλογίαν πρὸς ἐλεγείον ἔχει.

Τὸ μειδίαμα τῆς ὑπάνδρου ὑπομιμνήσκει αὐτῇ τοὺς τῆς νεότητος χρόνους.

Τὸ μειδίαμα τῆς παρθένου εἶνε ὁ κῆπος τῆς Ἐδέμ, εἶνε ὄνειρον λησμονούμενον.

Τὸ μειδίαμα τοῦ γέροντος σημεῖον ὑπερβαλλούσης εὐχαριστήσεως.

Τὸ μειδίαμα τοῦ ἀνδρός εὐτραπέλιαν ἢ ὀχι βλακείαν δεικνύει.

Τὸ μειδίαμα τοῦ νέου, τὸ πρὸς τὸ μέλλον του θάρρος.

Τὸ μειδίαμα τοῦ παιδός, μὴ ἐννοουμένην εὐχαρίστησιν ὑποδηλοῖ.

Τὸ μειδίαμα τοῦ βρέφους εἶνε ὁ διὰ τὸν κόσμον περιγελῶς αὐτοῦ.

ΟΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ ΛΙΘΟΙ

Αἱ τοσοῦτον ἀγαπῶσαι τοὺς πολυτίμους λίθους ὥραται ἀναγνώστριαι δὲν θὰ δυσαρεστηθῶσι, νομίζομεν, ἐὰν μάθωσι ποῦ καὶ πῶς εὐρίσκονται οἱ σάπφειροι καὶ οἱ ἀδάμαντες. Ἡ κατ'ἐξοχὴν χώρα τούτων εἶναι ἡ μικρὰ χερσονήσος Καμποτίσκη, κειμένη ἐν τῇ ἀνατολικῇ παραλίᾳ τοῦ βασιλείου τοῦ Σιάμ, μὲ ἐξαισίον λιμένα. Ἐπὶ τῆς χερσονήσου ταύτης κεῖνται οὐχὶ εἰς μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν αἱ πόλεις Καμποτίσκη, Κανταπούν, Μπάν—Καχά, καὶ Τονγκουάσκη, γνωσταὶ διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν πολυτίμων λίθων.

Οἱ ἀδάμαντες καὶ οἱ σάπφειροι εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς ἰλύος ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς θαλάσσης ὑπὸ τὴν ἄμμον καὶ ἐντὸς τῆς θαλάσσης εἰς 20 καὶ πλέον μέτρα. Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς ἐξαγωγὴν τούτων, οἵτινες ὑπερβαίνουσι τὰς 20000, ἐργάζονται διὰ κάδων διατρήτων καὶ προχωροῦντες ἐντὸς τῆς θαλάσσης πληροῦσιν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἰλύος καὶ τοὺς φέρουσιν ἐπὶ τῆς ἄμμου, πρὸς καθαρισμόν.

Ἡ ἐργασία αὕτη διαρκεῖ ἐπὶ εἴς μῆνας κατὰ τὸ θέρος, ἀφοῦ δὲ συναξῶσιν ἀναμιξ διαφόρους λίθους ἀκατεργάστους, τοὺς μεταφέρουσιν εἰς Καλκούταν πρὸς πώλησιν.

Οἱ καλλίτεροι καὶ μεγαλείτεροι ἀδάμαντες εἶνε οἱ ἐκ τῆς παραλίας Μπάν—Καχά ἐξαγόμενοι. Οἱ δὲ μεγαλείτεροι καὶ πολυτιμώτεροι σάπφειροι εἶναι οἱ τῆς Τονγκουάσκης, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς ἐξετιμῆθῃ ἀντὶ 80 ὀκάδων λιρῶν στεργλιῶν.

Χάριν περιεργίας ἀναγράφομεν τοὺς καθ' ὄλον τὸν κόσμον διασημοτέρους ἀδάμαντας, πολλῶν ἑκατομμυρίων ἀξίας, οὕτως ὁ Βραγάνζας ἀνήκει εἰς τὸν δὸν Πέτρον τῆς Βραζιλίας, ζυγίζων χίλια ἐξακόσια ὀγδοήκοντα καράτια, καὶ στοιχίζει ἐπομένως ἑπτὰ δισεκατομμύρια, πεντακόσια ἑκατομμύρια, τινὲς ὁμοῦς πιστεύουσιν ὅτι δὲν εἶνε ἀδάμας, ἀλλὰ τοπάζιον. Ὁ ἀντιβασιλεὺς, ὁ λαμπρότερος τῶν ἀδαμάντων ἀνήκει εἰς τὸ Γαλλικὸν στέμμα καὶ ἐκτιμηθεὶς τὸ 1791 ἀντὶ 12,000,000 φράγκων.

Ὁ ἀδάμας τοῦ Σουλτάνου τοῦ Ματάν διὰ τὸν ὁποῖον προσέφερον, δύο πολεμικὰ πλοῖα μετὰ τῶν τηλεβόλων καὶ πολεμοφοδίων καὶ 200,000 ταλήρων.

Ὁ Νιζάμ ἀκατέργαστος, ἀνήκει εἰς τὸν βασιλέα τῆς Γολκὸρδης καὶ ἐκτιμῆθῃ ἀντὶ 5,000,000 φράγ.

Ὁ Μέγας Μογγόλος ζυγίζων 780 καράτια καὶ ἐξετιμῆθῃ ἀντὶ 12,000,000 φράγκων.

Ὁ Μέγας δούξ τῆς Τσοσκάνης ἀνήκει εἰς τὸ στέμμα τῆς Αὐστρίας καὶ ἀντιπροσωπεύων περὶ τὰ 10,000,000 φράγ.

Ὁ Σάχης ζυγίζει 95 καράτια καὶ ἀνήκει εἰς τὸ στέμμα τῆς Ῥωσσίας.

Ὁ Σανσὺ ἀνήκει εἰς τὴν Ῥωσικὴν οἰκογένειαν τῶν πριγκήπων Δεμιδώφ. Ἐξετιμῆθῃ ἀντὶ 1,000,000.

Ὁ Κ ο - χ ι - ν ο ὦ ρ (ὄρος φωτὸς), ἀνήκει εἰς τὴν βασιλίссαν τῆς Ἀγγλίας ἀθυμήτων ἀξίας, ὡς ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἀδαμάντων, διότι κατὰ παράδοσιν ἀνήκει εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγῆς ἀκμάσαντα τρισχίλια ἔτη πρὸ Χριστοῦ.

Καὶ διάφοροι, ἄλλοι ἀξίας μικροτέρας τοῦ ἑκατομμυρίου. Ἀπομίμησιν ἐξ ὕαλου ὄλων τῶν ἀνωτέρω ἀδαμάντων, κατέχει τὸ ὀρυκτολογικὸν Μουσεῖον τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου.

ΕΥΤΡΑΠΕΔΑ

Ἡ πίστις τῶν συζύγων εἶνε τόσον ἀμφισβητήσιμος, ὥστε ὁσάκις παρουσιάζεται δέον νὰ ἀναγράφεται ὡς σπάνιον φαινόμενον. Ἐν Ἰσπανίᾳ ἐνῶ ἐλούετο γυνὴ τῆς νεαρᾶ, τὴν κατεβρόχθισε καρχαρίας. Ὁ σύζυγος ἀφοῦ ἐθρήνησε τὸ ἀγαπητόν του ἤμισυ, ὡ ρ κ ἰ σ θ η ἐκδίκησιν κατὰ τῶν καρχαριῶν, καὶ μέχρι τοῦδε ἔχει φρονεῦσαι περὶ τοὺς 300, ἐξακολουθεῖ δὲ τὸν πόλεμον κατ' αὐτῶν. Ἰδοὺ πίστις συζύγου.

* *

Μήτηρ ῥωματικὴ θέλουσα νὰ βαπτίσῃ τὴν κόρην τῆς καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ τῆς δώσῃ ὄνομα ὠραῖον, ἡρώιδος τινος μυθιστορικῆς, ἀνέγνωσε περὶ τὰ τριάκοντα διάφορα μυθιστορήματα. Καὶ εἰς τὸ τέλος τὴν ἐβάπτισε καὶ τὴν ὠνόμασε Μαρίαν.

* *

Ὁ φίλος Λ. . . . εἶνε γνωστὸς ὡς παραδοξολόγος. Ἡμέραν τινὰ ἐπώλει αἰσθήματα εἰς νεαρὰν γυναῖκα, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων προσέθηκε :

— Θὰ ἤμην εὐτυχὴς καὶ μόνος ἐάν μοῦ ἐπιτρέπετε ἐνίοτε νὰ ἐναγκαλιζώμαι τὴν ἐν τῷ τοίχῳ σκιάν σας.

* *

— Αὐτὴ ἡ γυναῖκα φαίνεται ἀκούραστη, ἔλεγε προχθὲς εἰς τὸ Φάληρον ὁ Κ. . . περὶ μιᾶς γαλανῆς.

— Ἀκούραστη κα' ἀκούραστη, ἀπήντησεν ὁ φίλος του. Φαντάσου ὅτι χθὲς ὠμίλει ἐπὶ μίαν ὥραν, χωρὶς νὰ ἀφήσῃ νὰ ἀνοίξῃ ἄλλος τὸ στόμα του.

* *

Ἐξηκοντούτις γέρον νυμφεύεται εἰκοσαετῆ νεάνιδα.

— Κρίμα στὴν κοπέλλα ! λέγει γειτόνισσά τις, νὰ πάρῃ ἕνα καμπούρη. . .

— Ἴσως δὲν εἶνε πραγματικῶς καμπούρης, παρατηρεῖ ἑτέρα γείτων.

— Πῶς ;

— Ἴσως σκύπτει διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἔκαμε συνοικέσιον κ λ ἰ σ ε ω ς .

* *

Ἐν τινι γεωργικῇ σχολῇ :

Ὁ κ α θ η γ η τ ῆ ς : — Ποία εἶνε ἡ καταλληλοτέρα στιγμή διὰ νὰ κόπτωμεν τὰ μῆλα ;

Ὁ μ α θ η τ ῆ ς : — Ὅταν ὁ κηπούρος ἔχῃ ἐστραμμένα τὰ νῶτα καὶ ὁ σκύλος δὲν εὐρίσκειται ἐντὸς τοῦ κήπου.

* *

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ.

Ὁ δ ι κ α σ τ ῆ ς : — Ἐδολοφόνησας τὴν δυστυχῆ γυναῖκα ἀπανθρώπως ! Τῆς ἔδωσες δεκατέσσαραις μαχαιριαῖς, ναί, δεκατέσσαρας !

Ὁ κ α τ η γ ο ρ ο ὡ μ ε ν ο ς : — Ἀκούσατε, κύριε Πρόεδρε. . . Τῆς εἶχα δώσῃ πρῶτα δεκατρεῖς, ἀλλ' ἔπειτα ἐνθυμήθην ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶνε κακὸς, καὶ τῆς ἔδωσα ἄλλη μία. . .

* *

Μεταξὺ φιλοσόφων.

— Ἐγὼ εἶμαι ὀπαδὸς τῆς μετεμψυχώσεως, καὶ πιστεύω ἀδιστακτικῶς ὅτι, μετὰ τὸν θάνατόν μου ἡ ψυχὴ μου θὰ εἰσέλθῃ εἰς σῶμα ζώοντινός.

— Δὲν εἶνε ἀνάγκη ν' ἀποθάνῃς διὰ νὰ συμβῇ τὸ τοιοῦτον !

* *

ΟΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ
Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΠΛΟΠΟΙΟΥ ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ
33 - οδός 'Αθηνᾶς - 33

Κατασκευάζονται καὶ ἐπισκευάζονται παντὸς εἴδους ὄπλα, καὶ χρωματίζονται ἀπαραμίλλως ὡς ἐν Εὐρώπῃ. Ἔργασία ἀκριβῆς. Τιμὰὶ συγκαταβατικώταται τὰ μόνον πλεονεκτήματα τοῦ Κρατοῦ.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΔΕΑ ΝΤΟΚΟΥ
- οδός Αἰόλου ἀριθ. - 147

Ἄπαντα τῆς μπακαλικῆς εἶνε εὐθηνὰ καὶ φρέσκα.

ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΠΑΥΛΟΥ Ι. ΑΛΜΠΕΡΤΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

4 - οδός Μενάνδρου ἀριθ. - 4

(Παρά τὸ παλαιὸν θέατρον.)

ΕΠΙΠΛΑ

Μπουφέδες, λαβαμάν, καθίσματα, τραπέζια, καναπέδες, ταπετσαρία κλπ.
Παντὸς εἴδους

ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ

Διαφόρων εἰδῶν κουφώματα, θύραι, ἐξώθυραι, παράθυρα καὶ παντὸς εἴδους

Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω μὲ ὑλικά ἀρίστης ποιότητος, κατασκευὴ ἀμιλλωμένη παρὰ τὴν τῶν καλλιτέρων ἐργουστασίων καὶ μὲ ἐκπτώσιν 10 ο/ο τῶν ἄλλων.

Τὸ κατάστημα ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς τὴν οἰκοδομὴν οἰκιῶν ὡς καὶ ἐπισκευὴν τοιούτων.

Ταχύτης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, στερεότης, ἐκλογή ἀρίστη ὑλικῶς καὶ εἰλικρίνεια εἶναι τὰ συστατικά τοῦ ἄνω καταστήματος.

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΛΕΥΡΟΠΟΙ-ΓΑΣ

ΚΑΙ ΑΡΤΟΠΟΙΑΣ

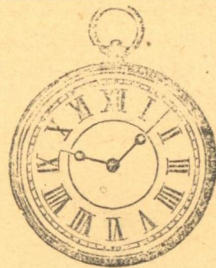
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΙΑΝΝΕ οδός 'Ελευθερίας.

ἄλλουρα διαφόρων ποσοτήτων—Τιμὰὶ συγκαταβατικαί.

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ Θ ΓΡΥΨ οδός Παλάδος
Κατασκευάζονται διάφορα μηχανήματα στερεά.

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΑ
ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗ
οδός Αἰόλου ἐξ Σταδίου

Μεγάλῃ συλλογῇ χειμερινῶν πέλων ἀνδρῶν Πλουσία συλλογῇ παιδῶν Ποιότητες ἐκλεκταὶ εὐθηνά.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ
ΚΑΙ ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
Ι. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΥ

οδός 'Αθηνᾶς.
(κάτωθι δημαρχίας)

Πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται διάφορα κοσμήματα Ἐπισκευάζονται ὠρολόγια.